

Bijlage 13c:

Proces verbaal van 15 september 2006 van de beëdigde getuigenverklaringen van mr. A.H. van Delden, mevrouw mr. M.E.H. Dumont

RECHTBANK ROTTERDAM
sector civiel recht

Zaaknummer: 216253 / HA ZA 04-1275

Proces-verbaal van het op 15 september 2006 gehouden getuigenverhoor, ingevolge vonnis van deze rechtbank d.d. 8 september 2004 nader bepaald op heden, in de zaak van:

mr. Johannes Willem WESTENBERG,
wonende te 's-Gravenhage,
eiser in conventie,
verweerder in reconventie,
procureur mr. H.E. Schweers,
advocaat mr. H.J.M. Boukema,

25

- tegen -

mr. Hugo Johannes SMIT,
wonende te Rotterdam,
gedaagde in conventie,
procureur mr. R.B. Golterman,
advocaat mr. H.J.A. Knijff,

10

Tegenwoordig zijn:

mr. M.A. van de Laarschot,
J.S. Berkepeis,

rechter,
griffier.

Na uitroeping van de zaak verschijnen:

mr. Boukema, voornoemd;
de heer Westenberg, voornoemd;
mr. Knijff, voornoemd;
de heer Smit, voornoemd.

Het getuigenverhoor vindt plaats aan de zijde van Smit.

Mr. Knijff deelt mede dat de navolgende getuigen in de enquête worden voorgebracht.

De rechter gaat over tot het getuigenverhoor en laat daartoe achtereenvolgens binnen komen de na te noemen getuigen, die na opgave te hebben gedaan van naam, voornamen, leeftijd, beroep en woon- of verblijfplaats, na te hebben meegedeeld niet in familie- of dienstverband tot partijen te staan, en na op de bij de wet bepaalde wijze de voorgeschreven eed te hebben afgelegd de gehele waarheid en niets dan de waarheid te zullen zeggen - alles tenzij hierna anders staat vermeld - ieder afzonderlijk de navolgende verklaring hebben afgelegd.

De griffier is aanwezig geweest bij het getuigenverhoor.

De heer Albert Hendrik van Delden, 65 jaar, wonende te Den Haag, voorzitter van de Raad voor de Rechtspraak van beroep.

EED

Ik ben van ongeveer 1990 tot ongeveer 2001 president geweest van de Haagse rechtbank. Ik heb voor deze zitting kennis genomen van de aan mij gerichte brief van mr. Von Schmidt auf Altenstadt van 12 december 1994 met als bijlage het faxbericht van mr. Smit van gelijke datum, in welke brieven wordt aangedrongen op vervanging van mr. Westenberg als behandelend rechter in de zaak Chipsol/Van Andel e.a. Ik heb ook kennis genomen van mijn brief in antwoord daarop aan Von Schmidt van 16 december 1994. Deze stukken zijn mij op mijn verzoek door de huidige president van de Haagse rechtbank in afschrift toegezonden. Ook heb ik deze correspondentie met nog wat aanvullenden bescheiden voor deze zitting van mr. Knijff ontvangen.

Ik herinner mij dat er over deze correspondentie een gesprek tussen mij en mr. Westenberg heeft plaatsgevonden. Ik kan mij het gesprek echter slechts globaal herinneren. U houdt mij nog eens voor de passage in het faxbericht van mr. Smit onder nummer 5 over de telefonische contacten die mr. Westenberg volgens mr. Smit met hem en andere advocaten zou hebben gehad. Ik heb er geen concrete herinnering aan dat ik deze passage met mr. Westenberg heb besproken, maar ook hier geldt dat dit zeker het geval zal zijn geweest. Wat ik mij er nog van weet te herinneren, en dan bedoel ik de strekking van het gesprek met mr. Westenberg dat ik naar aanleiding van de correspondentie heb gevoerd, is dat mr. Westenberg vond dat niets klopte van hetgeen mr. Smit schreef. Ik heb de klachten van mr. Smit vooral opgevat als klachten over de gang van zaken tijdens de pleidooizitting. U vraagt mij waarom ik in mijn reactie niet specifiek ben ingegaan op de vermeende telefonische contacten die mr. Westenberg met de advocaten zou hebben gehad. Nu terugkijkend en in het besef dat dit wellicht in de thans lopende procedure een belangrijk punt is geworden, was het misschien wel verstandig geweest specifiek te vermelden dat mr. Westenberg ontkende dat die telefonische contacten hadden plaatsgevonden. Maar nogmaals, destijds heb ik bij de beantwoording van de brief toch vooral gedacht aan de gang van zaken tijdens de pleidooizitting.

U houdt mij voor dat mr. Westenberg heeft verklaard dat hij mij kennende dacht dat ik wel een onderzoek naar aanleiding van de correspondentie zou hebben ingesteld. Ik heb dat echter niet gedaan, voor zover ik mij kan herinneren. Ik kan mij met name niet herinneren dat ik over deze correspondentie met mevrouw Schmiemann heb gesproken.

U vraagt mij of gedurende mijn presidentschap vaker bij klachten zijn binnengekomen inhoudende dat mr. Westenberg telefonisch contact had met advocaten over de inhoud van zaken. Ik kan mij dergelijke klachten niet herinneren.

U neemt met mij door de brief van Von Schmidt van 5 januari 1995. Bij deze brief is gevoegd een commentaar van mr. Smit op het proces-verbaal van de zitting van 8 december 1994. Omdat mr. Von Schmidt in deze brief uitdrukkelijk opmerkt dat het niet zijn bedoeling is om het debat over de gang van zaken tijdens de pleidooizitting voort te zetten dan wel te heropenen, beschouwde ik met zijn brief de aangelegenheid als afgedaan. Ik heb het commentaar van mr. Smit op het proces-verbaal dan ook niet meer met mr. Westenberg besproken.

Op een vraag van mr. Knijff antwoord ik dat ik mij niet kan herinneren wie het proces-verbaal van de zitting van 8 december 1994 heeft opgesteld. Ik heb dit proces-verbaal naar aanleiding van de klacht van mr. Smit zoals gezegd met mr. Westenberg besproken en mij staat bij dat mr. Westenberg als zijn mening gaf dat de advocaten de zaak wel wat beknopter hadden mogen aanpakken.

Ik herinner mij geen brief van de heer Lakenman van de stichting Sobi over de gang van

m)

zaken tijdens het pleidooi. Ook nu ik deze brief ter zitting voorgehouden krijg, kan ik mij daarvan niets meer herinneren. Ik kan mij ook geen brieven meer herinneren van andere pleiters, zoals mr. Vermeer, waarin afstand wordt genomen van de klachten van mr. Smit over de gang van zaken tijdens het pleidooi.

Ik ken mr. Westenberg in ieder geval al vanaf 1990 als rechter, maar ik zal hem voor die tijd ongetwijfeld ook al hebben ontmoet. Zoals ik hem ken is hij niet iemand die met meerdere advocaten gaat bellen over een andere advocaat en dan de mededelingen die die andere advocaten over die advocaat hebben gedaan, doorgeeft. Ik ken hem ook niet als iemand die met advocaten telefonisch inhoudelijk zaken bespreekt. Maar ik ken geen enkele rechter voor wie dat geldt.

Over de publicatie in het NRC handelsblad van 25 maart 1997 en de daarop volgende reactie van mr. Numan als persrechter, kan ik het volgende verklaren. Mr. Westenberg kennende denk ik dat hij vond dat de rechtbank diende te reageren op die perspublicatie. Ik neem aan dat hij mij daarover heeft gesproken, maar ik heb daar geen concrete herinnering aan. Ik geloof niet dat ik met de persrechter Numan overleg heb gehad over de inhoud van de reactie. In de tweede reactie van 19 april 1997 van de persrechter staat vermeld dat mr. Westenberg de raadsman van de heer Poot telefonisch op de hoogte heeft gesteld van de samenstelling van de kamer die op de pleidooien zou zitten. Ik kan mij niet herinneren dat ik daarover - dat telefonische contact - specifiek met mr. Westenberg of mr. Numan heb gesproken.

Ik kan mij globaal herinneren dat ik in 1997 een gesprek heb gehad met mr. Gerritsen over de vraag of mr. Westenberg moest terugtreden als voorzitter van het college dat de bodemzaak zou gaan behandelen tegen de achtergrond van het feit dat hij in die zaak eerder als kortgedingrechter was opgetreden. Ik kan mij niet concreet herinneren dat ik mr. Gerritsen toen het advies heb gegeven een wrakingsverzoek in te dienen. Maar ik acht dat wel waarschijnlijk, omdat dat advies past in de vaste gedragslijn die ik pleeg te hanteren als er verzoeken komen om rechters van een zaak af te halen.

Ik kan mij niet herinneren dat ik met mr. Westenberg of met mr. Gerritsen heb gesproken over het telefoongesprek dat mr. Westenberg en mr. Gerritsen hierover hebben gehad. Op een vraag van mr. Knijff antwoord ik dat ik voorafgaand aan deze zitting geen kennis heb genomen van de processtukken en ook de getuigenverklaringen niet heb gelezen. Ik weet niet of ik met mr. Westenberg heb gesproken over het wrakingsverzoek dat mr. Gerritsen heeft ingediend. Voor zover ik weet was ik van dat wrakingsverzoek niet op de hoogte.

Taxe: nihil

Voorgelezen, volhard en ondertekend.

Mevrouw Maria Egidius Hubertina Dumont, 45 jaar, wonende te Rotterdam, advocaat van beroep.

EED

Ik hoor mr. Boukema zeggen dat hij de schriftelijke verklaring waarover later nader buiten het probandum acht en daarom niet relevant. Ik hoor u zeggen dat de rechtbank de relevantie van mijn verklaring na de verhoren en na eventueel verder debat van partijen daarover, zal beoordelen.

Ik heb op 9 december 2004 een schriftelijke verklaring afgelegd die behoort tot de processtukken. In die verklaring maak ik gewag van een telefoongesprek dat ik met mr. Westenberg heb gevoerd naar aanleiding van een wrakingsverzoek dat ik namens mijn cliënt Meijer tegen hem had ingediend. U wijst mij erop dat eveneens tot de processtukken behoren brieven van mr. Westenberg aan mij en van mij aan mr. Westenberg juist over dit wrakingsverzoek en dat het u is opgevallen dat in die correspondentie niet wordt gerefereerd aan het telefoongesprek waarvan in mijn schriftelijke verklaring sprake is. U wijst mij er voorts op dat mr. Westenberg zich in de procedure op het standpunt stelt dat er geen telefoongesprek met mij heeft plaatsgevonden en dat de hele discussie in voornoemde correspondentie heeft plaatsgevonden. U vraagt mij of ik ook tegen deze achtergrond blijf bij hetgeen in mijn schriftelijke verklaring staat vermeld. Dat doe ik zeker. Ik weet zeker dat dat telefoongesprek heeft plaatsgevonden en als ik er aan terugdenk, word ik nog steeds kwaad. U vraagt mij waarom dan in mijn brief aan mr. Westenberg van 7 juni 1996 niet naar dit telefoongesprek wordt verwezen. Ik heb mij dit zelf ook al afgevraagd. Ik heb er geen concrete herinnering aan, maar ik denk dat ik die verwijzing destijds achterwege heb gelaten uit respect voor de rechtelijke macht, uit fatsoen. Ik denk niet dat ik dat toen bewust om die reden heb gedaan, maar ik vermoed dat dat de reden is geweest. Ik vond het telefoongesprek zo verkeerd dat ik mij toen er wel van bewust was dat wat mr. Westenberg toen zei absoluut niet dor de beugel kon.

Ik blijf dus voor de volle 100% bij de inhoud van mijn schriftelijke verklaring. U moet weten dat het voorval — het telefoongesprek met mr. Westenberg — mij altijd is bijgebleven. Bijvoorbeeld bij een cursus over procesrecht in 2003, heb ik er aan de docent nog vragen over gesteld. Toen ik uit de media kennis nam van deze procedure heb ik uit eigen beweging contact opgenomen met de journalist Kat en hem van het verhaal verteld en hem gevraagd of hij daar iets aan had.

Voordat ik de schriftelijke verklaring heb opgesteld, heb ik overleg gehad met de Rotterdamse deken over de vraag of ik wel zo'n verklaring kon opstellen. De deken heeft mij nog een uitvoerige brief geschreven, maar de uitkomst was dat hij ermee akkoord ging dat ik de verklaring zo opstelde. Ik heb dit alles gedaan in verband met mijn eigen woede over hoe mr. Westenberg mij destijds te woord heeft gestaan, en niet als vriendendienst jegens mr. Smit. Ik ken mr. Smit eigenlijk helemaal niet. Ik had hem pas één keer eerder ontmoet en dat was nadat ik de schriftelijke verklaring had opgesteld.

Ik heb mr. Westenberg nooit eerder ontmoet. Ik zie hem vandaag voor het eerst. Ik heb hem ook nog nooit op een zitting meegemaakt.

Ik heb destijds het wrakingsverzoek ingediend op initiatief van mijn cliënt Meijer. Meijer had gezegd dat als mr. Westenberg zijn zaken zou behandelen dat hij dan die zaken zou verliezen. Hij had speciaal niet een Haagse advocaat in de arm genomen, omdat hij van mening was dat een Haagse advocaat geen wrakingsverzoek durfde in te stellen. Mr. Boukema wijst mij erop dat onder punt 2 van het wrakingsverzoek (opmerking RC: dat niet tot de processtukken behoort) staat vermeld dat de zaak zal worden behandeld door mr. Westenberg, en vraagt mij hoe ik aan die informatie kwam. Ik heb dat nagevraagd bij de rechtbank. In het wrakingsverzoek staat tevens vermeld dat mr. Westenberg in een andere

zaak op verzoek van Van Gijtenbeek is gewraakt. Ik heb deze informatie van de heer Van Gijtenbeek gekregen. In mijn verklaring staat dat ik mr. Westenberg "in 1995 en 1996" heb gewraakt. Het is in 1996 geweest.

Ik heb het bewuste telefoongesprek met mr. Westenberg gevoerd na indiening van het wrakingsverzoek en vóór mijn brief van 7 juni 1996 aan mr. Westenberg. Ik weet niet op welke datum het telefoongesprek heeft plaatsgevonden maar het was aan het einde van de ochtend, toen ik terugkwam van de rechtbank. Op een vraag van mr. Boukema hoe ik het telefoonnummer van mr. Westenberg wist, antwoord ik dat hij tijdens die ochtend bij mijn afwezigheid al eerder had gebeld en dat hij zijn rechtstreekse nummer had achtergelaten. Op de vraag hoe ik zeker weet dat ik mr. Westenberg aan de lijn kreeg, en niet een andere rechter, antwoord ik dat hij opnam en zijn naam vermeldde.

Ik weet niet waarom mr. Westenberg in het telefoongesprek dat ik met hem heb gevoerd heeft gezegd dat als ik de wraking niet zou intrekken, dat hij dan een klacht tegen mij zou indienen, terwijl hij in zijn brief schrijft dat in dat geval het wrakingsverzoek door de meervoudige kamer zal worden behandeld.

Ik heb mij destijds aan de gehele zaak onttrokken als advocaat en dus ook aan de verdere behandeling van het wrakingsverzoek, omdat ik in onmin geraakt was met mijn cliënt Meijer. Ik weet niet of nadien het wrakingsverzoek door Meijer is voortgezet. Ik lees uit een brief uit mijn dossier van 3 juli 1996 aan Meijer dat ik hem per brief van 7 juni 1996 heb meegedeeld dat ik mij heb teruggetrokken met betrekking tot het wrakingsverzoek tegen Westerveld (sic!) Dat moest natuurlijk Westenberg zijn.

In mijn brief van 22 augustus 1996 aan de heer Kriense van de Haagse rechtbank schrijf ik dat ik de gehele gang van zaken rondom het wrakingsverzoek per fax heb bevestigd. Ik kan die fax niet meer in mijn dossier terugvinden.

Ik weet niet of op 30 juni 1996 de comparitie van partijen in de zaak Van der Wees/Meijer heeft plaatsgevonden en of dat onder leiding van mr. Tjebbes is geweest. Ik kan me niet herinneren dat ik met mr. Tjebbes contact heb gehad over het al dan niet doorgaan van die zitting.

Ik heb voorafgaand aan deze zitting geen contact gehad met de journalist Kat.

Ik heb nimmer van cliënten klachten ontvangen over dat ik niet de waarheid zou spreken/schrijven.

Ik heb zojuist nog even zitten bladeren in mijn dossier en constateer dat het wrakingsverzoek op 19 april 1996 is ingediend en dat de schriftelijke reactie daarop van mr. Westenberg van 23 april is geweest. Tussen beide data heeft het telefoongesprek plaatsgevonden. Door tijdgebrek heeft het vervolgens tot 7 juni 1996 geduurd voordat ik schriftelijk heb gereageerd op de brief van mr. Westenberg. Omdat mr. Westenberg in zijn brief niet refereert aan het telefoongesprek, heb ik, denk ik, dat ook niet gedaan. Ik ben immers geen doorzeurster.

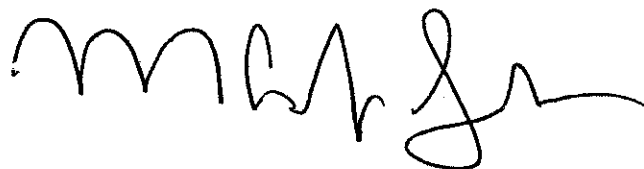
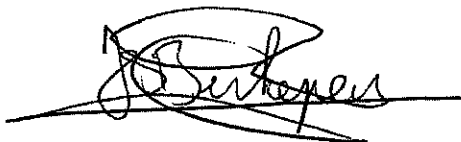
Taxe: nihil

Voorgelezen, volhard en ondertekend.

In overleg met de raadslieden van partijen sluit de rechter het getuigenverhoor aan de zijde van Smit en bepaalt hij dat de zaak voor beraad zal worden aangehouden tot 10 oktober 2006 2006. Mr. Boukema zal vóór die datum per brief aan de rechter berichten of hij getuigen wenst voor te brengen in contra-enquête, en zo ja, met opgave van verhinderdata van alle betrokkenen voor de maanden oktober t/m december 2006.

Waarvan proces-verbaal.

Voor fotokopie conform uitgegeven aan
mr R.B. Goltman
procureur

De griffier,

